

Bosbouw in de stad

Vleugellam beleid, daar kan je ook zo tegenaan kijken.

Hans Heybroek heeft eens gezegd: alle bosbouw in Nederland is urban forestry. Ik weet niet of hij gelijk had -hij is onderzoeker en in die rol heeft hij z'n hele arbeidzame leven de kans gehad het bos in te gaan, ik ben schrijver van soms boosaardige stukjes- maar laten we eens aannemen dat hij gelijk had. Wat zijn daar dan de consequenties van?

Het betekent in de eerste én de laatste plaats dat de stadsmens, ook wel de stadter genoemd, het voor het zeggen krijgt. Die gaat dus het beleid bepalen. Het bos gaat behandeld worden als een onderdeel van de stad, van de stedelijke omgeving, niet meer als een onderdeel van het platteland, wat het wel degelijk is ook in Nederland.

Dat betekent dat het multifunctio-

nele karakter van het bos verloren zal gaan, althans zal verwatere- ren. De productiefunctie zal het met name zwaar te verduren krij- gen. Iedere boom die gekapt gaat worden zal eerst een in- spraakprocedure moeten door- staan en het is maar zeer de vraag of er daarna nog iets te vel- len valt. Maar ook het plukken van bessen en paddestoelen zul- len aan een streng vergunnin- genregime worden onderwor- pen. (Dat is overigens niets nieuws.)

Over de jacht onder deze om- standigheden heb ik het nu maar niet, daar kan ik dan een serie Kienhouts (Kienhouten?) aan wij- den. En het woord bosbouw wordt een vies woord, identiek aan rooibouw, leegkap, weet ik veel wat al niet meer.

Het meest betreurenswaardige hiervan is echter dat heel veel kennis verloren zal gaan, want steeds minder mensen zullen zich serieus bezig houden met het onderzoek van het bos en daarbij eerst kennis nemen van wat er reeds aan kennis bestaat. Er komt ook nauwelijks kennis bij. Niemand die dan nog beseft dat bosbouw juist het antwoord was op rooibouw en leegkap en dat die begrippen per definitie strij- dig zijn met bosbouw.

Dit, dat zult u begrijpen, is dode- lijk voor elk vakgebied. Als we al-

leen al zien hoeveel onzin er de afgelopen jaren over het bos in de afgelopen jaren en daar de consequentie van deze gedach- tengang voor de toekomst uit trekken dan slaat je de schrik al het hart.

Vervolgens mag je ervan uitgaan dat de zorg voor het bos van ka- rakter zal veranderen. De over- heid zal zijn beleid aanpassen aan wat leeft in de samenleving, het is tenslotte een alerte en slag- vaardige overheid. De overheids- diensten die zich met bos bezig houden worden krijgen er andere taken bij in het kader van de de- centralisatie, verzelfstandiging en privatisering.

En het bos zelf? Dat overleeft het wel. Het gaat allemaal veel lang- zamer want de maatregelen die nog steeds nodig zijn om het er bovenop te helpen na al die rooibouw blijven uit maar de natuur kan wel tegen een stootje en uit- eindelijk komt er herstel. Ten- slotte komt er weer een verande- ring. Herman krijgt uiteindelijk echt gelijk, hout wordt een zeer schaars goed en er blijkt behoefte aan ouderwetse kennis van het bos.

Gelukkig is het allemaal zo ver nog niet, dat is een hele zorg minder.